

РЕШЕНИЕ

№ 6737

гр. София, 19.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова
Спас Спасов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **12955** по описа за **2025** година докладвано от съдия Спас Спасов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана от процесуалния си представител юрк. Д. против решение № 4012/05.11.2025 г. постановено по а.н.д. № 6246/2025 г. на Софийски районен съд, 1-ви състав, с което е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 11.02.2022 г. на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП). С ЕФ, на „КЕЙ ДЖИ РЕНТАКАР“ ЕООД, на основание чл. 179, ал. 3б във вр. с чл. 187а, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лв. за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се сочи, че оспореният съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и с еизлагат подробни съображения. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на ЕФ.

Ответникът – „КЕЙ ДЖИ РЕНТАКАР“ ЕООД, в писмен отговор, чрез процесуалния си представител адв. С., оспорва касационната жалба като неоснователна и необоснована, съответно моли същата да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено обжалваното съдебно решение. Претендира присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност досежно претендираните такива от ответната страна.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага доводи за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, XIV касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 11.02.2022 г., 08:15 ч., по път А-2 км 6+804 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ППС „М. ТГА01“ с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 26000, брой оси 3, екологична категория ЕВРО 4, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, се движел в Столична община. За посоченото превозно средство частично не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП), при подадена тол декларация за преминаване, платената такса за категорията била по-малка от измерената.

Нарушението е установено с устройство № 20141, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-2 км 6+804. Направена била справка за собственост на заснетото ППС, видно от която собственик, на когото е регистрирано ППС е „КЕЙ ДЖИ РЕНТАКАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. С. М..

За извършеното нарушение срещу дружеството бил издаден обжалваният електронен фиш № [ЕГН] от 11.02.2022 г. за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, съобразно утвърден образец, по силата на който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП на дружеството-собственик на ППС е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

От правна страна съставът на СРС е приел, че за процесното нарушение АПИ не разполага с процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност, предвиден в ЗДвП и ЗАНН. Направил е извод, че съкратената процедура е предвидена единствено в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която предвижда издаването на електронен фиш само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, но не и за такова по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Първостепенния съд е счел, че новата редакция на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която позволява за процесното нарушение да се съставя ел. фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение", е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г. В тази връзка според съда това означава, че провеждане на административнонаказателно производство, в настоящия случай, с издаване на електронен фиш е незаконосъобразно, като отговорността на жалбоподателя е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление, като с това е допуснато съществено процесуално нарушение, с което са ограничени правата на нарушителя да упражни ефективно правото си на защита, тъй като към датата на нарушението/издаването на ЕФ не е съществувала възможност за издаването на такъв, тъй като липса на изрична норма за това.

По тези съображения СРС е отменил ЕФ като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Решението е правилно като краен резултат.

Достатъчно основание за отмяната на ЕФ е обстоятелството, че наложената санкция противоречи на един от принципите на ПЕС, а именно принципът на пропорционалност. В този смисъл е и Решение на СЕС от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г., съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 Юни 1999 г. относно заплащането на

такси за тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е определена от законодателя в абсолютна стойност и това не дава възможност за индивидуално определяне на наказанието при отчитане на характера и тежестта на нарушението. След като с горещитраното решение на СЕС, е установено противоречието на предвидените в чл. 179, ал. 3 – 3б от ЗДвП санкции с изискването за тяхната пропорционалност, то за националния съд следва задължението да остави посочените санкционни разпоредби неприложени.

С оглед изложеното, настоящият касационен състав намира, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение на районния съд като резултат е правилно и законосъобразно.

При този изход на спора, на ответника по касация се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във вр. с чл. 143 АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. В случая съобразно извършеното от процесуалния представител на ответника – подаден писмен отговор на касационната жалба, представено становище, на дружеството следва да се присъди претендираното адвокатско възнаграждение в размер 306.80 евро (600 лв.), изплатено в брой, за производството пред касационната инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4012/05.11.2025 г. постановено по а.н.д. № 6246/2025 г. на Софийски районен съд, 1-ви състав.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура", да заплати на „КЕЙ ДЖИ РЕНТАКАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сума в размер на 306.80 (триста и шест евро и осемдесет евроцента) евро, представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно.